I. Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna

O Fortuna, velut Luna
statu variabilis,
semper crescis aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem, potestatem
dissolvit ut glaciem.
Sors immanis et inanis,
rota tu volubilis,
status malus, vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum dorsum nudum
fero tui sceleris.
Sors salutis et virtutis
michi nunc contraria
est affectus et defectus
semper in angaria.
Hac in hora sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem sternit fortem,
mecum omnes plangite!

2) Fortune plango vulnera

Fortune plango vulnera stillantibus ocellis,
quod sua michi munera subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur fronte capillata,
sed plerumque sequitur
Occasio calvata.
In Fortune solio sederam elatus,
prosperitatis vario flore coronatus;
quicquid enim florui felix et beatus,
nunc a summo corrui gloria privatus.
Fortune rota volvitur: descendo minoratus;
alter in altum tollitur; nimis exaltatus
rex sedet in vertice caveat ruinam!
nam sub axe legimus Hecubam reginam.

Primo vere

3) Veris leta facies

Veris leta facies mundo propinatur,
hiemalis acies victa iam fugatur,
in vestitu vario Flora principatur,
nemorum dulcisono que cantu celebratur.
Flore fusus gremio Phoebus novo more
risum dat, hoc vario iam stipate flore
Zephyrus nectareo spirans in odore;
certatim pro bravio curramus in amore.
Cytharizat cantico dulcis Philomena,
flore rident vario prata iam serena,
salit cetus avium silve per amena,
chorus promit virginum iam gaudia millena.

I. Fortuna Imperatrix Mundi

1. **O Fortuna**

O, soartă, asemenea lunii,
eşti atât de schimbătoare la înfăţişare,
mereu creşti şi descreşti,
într-o viață jalnică.
Este când nepăsătoare, când plină de grijă,
în joacă, față de agerimea minții;
sărăcia, puterea,
le topeşte precum gheața.
Soartă crudă şi deşartă,
tu roată nestatornică,
situație rea, sănătate amăgitoare şi
pururea trecătoare,
întunecată şi acoperită de văluri,
te încordezi chiar şi împotriva mea;
în joacă îndur acum, cu spatele gol,
ticăloşia ta.
Norocul mântuirii şi al virtuții
îmi este acum potrivnic,
dorința şi neîmplinirea
veşnic se află la strâmtoare.
În această oră, fără întârziere,
înstrunați coardele lăutei!
Căci prin lovitura soartei este doborât cel puternic,
plângeți toți cu mine!

2) Fortune plango vulnera

Deplâng rănile Norocului cu ochii înlăcrimați,
căci îmi răpeşte cu îndărătnicie darurile sale.
Este adevărat ceea ce citim în cărți: cândva împodobită cu plete,
Întâmplarea se arată acuma chealǎ.
Pe tronul Norocului m-am înălțat cândva,
încununat cu felurite flori ale bunăstării;
cândva am fost în floare, fericit şi mulțumit,
acuma însă m-am prăbuşit de sus, lipsit de glorie.
Roata Norocului se învârteşte: cobor micşorat;
un altul este ridicat în slavă; înălțat prea mult,
regele se află pe culme – ferească-se de prăbuşire!
Căci sub roată citim că se află regina Hecuba.

Primo vere

3) Veris leta facies

Chipul voios al primăverii închină paharul spre lume,
biruit deja, tăişul îngheţat al iernii este îngrozit.
În veşmântul ei colorat se înstăpâneşte Flora,
care este slăvită de cântarea melodioasă a codrilor.
Răspândindu-şi razele pe sânul Florei, Phoebus îi surâde
din nou, ea este năpădită de felurite flori;
Zefirul apare răsuflând o mireasmă de nectar.
Alergăm pe-ntrecute să dobândim cununa de lauri a iubirii!
Din țitera ei cântă dulcea privighetoare;
câmpiile surâd înseninate, acoperite deja cu flori felurite,
prin fermecătoarea pădure se zbenguie mulțime de păsări,
hora fetelor iscă mii de strigăte de bucurie.

4) Omnia sol temperat

Omnia Sol temperat purus et subtilis,
novo mundo reserat facies Aprilis,
ad Amorem properat animus herilis,
et iocundis imperat deus puerilis.
Rerum tanta novitas in solemni vere
et veris auctoritas iubet nos gaudere;
vias prebet solitas, et in tuo vere
fides est et probitas tuum retinere.
Ama me fideliter! fidem meam nota:
de corde totaliter et ex mente tota
sum presentialiter absens in remota.
quisquis amat taliter, volvitur in rota.

5) Ecce gratum

Ecce gratum
et optatum
Ver reducit gaudia,
purpuratum
floret pratum,
Sol serenat omnia,
iamiam cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera,
bruma fugit,
et iam sugit,
Ver Estatis ubera;
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub Estatis dextera.
Gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis;
simus jussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paridis.

Uf dem anger

6) Tanz

7) Floret silva

Floret silva nobilis
floribus et foliis.
Ubi est antiquus
meus amicus?
hinc equitavit,
eia, quis me amabit?

4) Omnia sol temperat

„Curat şi uşor, soarele domoleşte toate lucrurile,
frumuseţea lunii aprilie deschide lumii noi zări;
spre iubire se grăbeşte sufletul tânăr,
iar zeul-copil stăpâneşte pe cei ce iubesc veselia.
Înnoirea tuturor lucrurilor în sărbătoarea primăverii
şi atotputernicia primăverii ne poruncesc să ne bucurăm;
ne deschid căi ştiute şi cu adevărat sigure.
Este semn de credinţă şi cinste să rămâi alături de iubitul tău."
„Iubeşte-mă cu credinţă, şi bizuieşte-te pe credinţa mea!
Din toată inima şi cu toate gândurile mele
sunt alături de tine, nedezlipită, chiar dacă-s absentă.
Cine iubeşte în alt chip să fie tras pe roată!"

5) Ecce gratum

Iată, plăcuta
şi dorita
primăvară ne aduce bucuriile.
Purpurie,
înfloreşte pajiştea,
soarele înseninează cuprinsul.
Ducă-se pe pustii cele triste!
Se apropie vara,
iar sălbăticia iernii
dă înapoi.

Iată, se topesc
şi se micşorează
grindina, zăpada şi celelalte;
iarna se îndepărtează
iar primăvara se alăptează deja
la sânul verii.
Are un suflet nefericit
acela care nu trăieşte
şi nu se desfată
sub aripa proteguitoare a verii.
Se mândresc
şi se veselesc
în dulceaţa farmecului
aceia care îndrăznesc
să se bucure
de răsplata lui Cupidon.
Să stăm la porunca zeiţei Cypris,
mândrindu-ne
şi bucurându-ne
că suntem asemenea lui Paris.

Uf dem anger

6) Dans

7) Floret silva

Mândra pădure se împodobeşte
cu flori şi cu frunze.
Unde este oare vechiul
meu prieten?
A plecat departe călare!
Ah! cine mă va mai iubi?

Floret silva undique, nah mime gesellen ist mir wê. Gruonet der walt allenthalben, wâ ist min geselle alse lange? der ist geriten hinnen, owî, wer soll mich minnen?	*Refr.* Pădurea-nfloreşte-n tot locul, eu duc dorul prietenului meu! Pădurea-nfloreşte-n tot locul, Unde s-a dus prietenul meu aşa de departe? El a plecat departe călare. Vai, cine mă va mai iubi?
8) Chramer, gip die varwe mir	**8) Chramer, gip die varwe mir**
Chramer, gip die varwe mir, die min wengel roete, damit ich die jungen man an ir dank der minnenliebe noete.	Măi băcane, dă-mi vopsele, să-mi rumenesc obrajii, şi astfel să-i fac pe tineri să mă iubească.
Seht mich an, jungen man! lat mich iu gevallen!	*Refr.* Priveşte-mă, tinere! Lasă-mă să-ţi plac.
Minnet, tugentliche man, minnecliche frouwen! minne tuot iu hoch gemuot unde lat iuch in hohen eren schouwen.	Bărbaţi viguroşi, îndrăgiţi femeile demne de iubire. Dragostea vă înalţă inimile lăsaţi-vă priviţi în înalta cinste.
Seht mich an, jungen man! lat mich iu gevallen!	*Refr.* Priveşte-mă, tinere! Lasă-mă să-ţi plac.
Wol dir werlt, das du bist also freudenriche! ich will dir sin undertan durch din liebe immer sicherliche.	Slavă ţie, lume, că tu eşti plină de bucurii. Vreau să-ţi fiu supusă printr-o dragoste veşnică.
Seht mich an, jungen man! lat mich iu gevallen!	*Refr.* Priveşte-mă, tinere! Lasă-mă să-ţi plac.
9) Reie **Swaz hie gat umbe**	**9) Reie** **Swaz hie gat umbe**
Swaz hie gat umbe, daz sint allez megede, die wellent an man alle disen sumer gan.	Cele ce umblă primprejur, sunt toate tinere fete; ce vor să se mărite, toate în această vară!
Chume, chum, geselle min	**Chume, chum, geselle min**
Chume, chum, geselle min, ih enbite harte din.	Vino, vino, drăguţa mea, te aştept nerăbdător! Te aştept nerăbdător, vino, vino, drăguţa mea!
Suzer rosenvarwer munt, chum unde mache mich gesunt.	Gură dulce, rumenă ca o rază, vino şi mă întremează! Vino şi mă întremează, Gură dulce, rumenă ca o rază.
Swaz hie gat umbe	**Swaz hie gat umbe**
Swaz hie gat umbe, daz sint allez megede, die wellent an man alle disen sumer gan.	Cele ce umblă primprejur, sunt toate tinere fete; ce vor să se mărite toate în această vară!
10) Were diu werlt alle min	**10) Were diu werlt alle min**
Were diu werlt alle min von dem mere unze an den Rin, des wolt ih mih darben, daz diu chünegin von Engellant	De-ar fi lumea-ntragă a mea de la mare până la Rin, m-aş lipsi bucuros de ea, dacă pe regina Angliei

lege an minen armen.

II. In Taberna

11) Estuans interius

Estuans interius ira vehementi
in amaritudine loquor mee menti:
factus de materia, cinis elementi
similis sum folio, de quo ludunt venti.
Cum sit enim proprium viro sapienti
supra petram ponere sedem fundamenti,
stultus ego comparor fluvio labenti,
sub eodem tramite nunquam permanenti.
Feror ego veluti sine nauta navis,
ut per vias aeris vaga fertur avis;
non me tenent vincula, non me tenet clavis,
quero mihi similes et adiungor pravis.
Mihi cordis gravitas res videtur gravis;
iocus est amabilis dulciorque favis;
quicquid Venus imperat, labor est suavis,
que nunquam in cordibus habitat ignavis.
Via lata gradior more iuventutis,
inplicor et vitiis immemor virtutis,
voluptatis avidus magis quam salutis,
mortuus in anima curam gero cutis.

12) Olim lacus colueram

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!
Girat, regirat garcifer;
me rogus urit fortiter:
propinat me nunc dapifer,
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!
Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo,
dentes frendentes video:
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

13) Ego sum abbas

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii voluntas mea est,
et qui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!

aş putea-o strânge în braţe.

II. In Taberna

11) Estuans interius

Zbuciumându-mă în sine-mi de o aprigă mânie
mă adresez cu amărăciune propriului meu cuget.
Plăsmuit din materia unui element uşor,
sunt asemenea unei frunze cu care se joacă vânturile.
În timp ce în firea omului înţelept stă faptul
de a-şi aşeza pe piatră temelia casei,
eu, ca un nătărău, sunt asemenea unui râu în mişcare,
care nu rămâne niciodată sub acelaşi văzduh.
Asemenea unei corăbii fără cârmaci sunt purtat
încolo şi încoace ca o pasăre rătăcitoare pe cărări de aer;
nu sunt ferecat în lanţuri, nu sunt zăvorât cu cheia,
îl caut pe cel asemenea mie şi mă întovărăşesc cu calicii.
Seriozitatea inimii mi se pare un lucru greu,
gluma este plăcută şi mai dulce ca un fagure.
Ceea ce Venus porunceşte este un dulce chin,
ea, care nu locuieşte niciodată în inimi de rând.
Păşesc pe o cale largă, după firea tinereţii,
mă afund în păcate uitând de virtute,
nesăţios după desfătări mai mult decât după mântuire,
mort în suflet, port grija pielii.

12) Olim lacus colueram

Odinioară sălăşluiam pe un lac,
odinioară trăiam frumos,
atunci când eram lebădă.
Nefericitul, nefericitul de mine!
Refr. Am ajuns negru
şi pârjolit cu totul.
Rugul mă arde tare,
mă învârte încolo şi încoace băiatul de la bucătărie,
iar apoi purtătorul de tăvi îmi dă de băut.
Nefericitul, nefericitul de mine!
Refr. Am ajuns negru
şi pârjolit cu totul.
Dar acum zac într-o strachină
şi nu pot să-mi iau zborul;
văd dinţi care scrâşnesc.
Nefericitul, nefericitul de mine!
Refr. Am ajuns negru
şi pârjolit cu totul.

13) Ego sum abbas

Eu sunt stareţ în ţara Pică-Pară
şi sfatul meu mi-l ţin cu beţivanii
şi voinţa mea se bizuie pe secta lui Decius
şi cine mă caută dimineaţa la cârciumă
seara va ieşi de acolo gol
şi dezbrăcat de haină va ţipa:
„La arme, la arme!
Ce mi-ai făcut, neruşinatule zar!
Bucuriile vieţii noastre
ni le-ai răpit pe toate”.

14) In taberna quando sumus	**14) In taberna quando sumus**
In taberna quando sumus,	Când suntem în cârciumă,
non curamus quid sit humus,	nu ne gândim la mormânt,
sed ad ludum properamus,	ci la petreceri,
cui semper insudamus.	căci ele ne atrag mereu.
Quid agatur in taberna,	Dacă vrei să ştii ce se petrece în cârciumă,
ubi nummus est pincerna,	unde banul se aruncă,
hoc est opus ut queratur,	ascultă atunci,
sic quid loquar, audiatur.	ce-ți voi spune.
Quidam ludunt, quidam bibunt,	Unii petrec, alții beau,
quidam indiscrete vivunt.	unii trăiesc în desfrâu.
Sed in ludo qui morantur,	Iar din cei ce zăbovesc la joc,
ex his quidam denudantur,	unii sunt dezbrăcați,
quidam ibi vestiuntur,	unii umblă acolo îmbrăcați,
quidam saccis induuntur.	alții trag pe ei doar zdrențe.
Ibi nullus timet mortem,	Nimeni nu se teme de moarte,
sed pro Baccho mittunt sortem:	ci-şi închină soarta lui Bachus.
Primo pro nummata vini	Întâi beau cei liberi;
ex hac bibunt libertini:	bând de dragul vinului.
semel bibunt pro captivis,	Beau apoi pentru cei luați prizonieri,
post hec bibunt ter pro vivis,	apoi beau pentru cei în viață,
quater pro Christianis cunctis,	a patra oară pentru toți creştinii,
quinquies pro fidelibus defunctis	a cincea oară pentru cei morți,
sexies pro sororibus vanis,	a şasea oară pentru surorile cochete,
septies pro militibus silvanis.	a şaptea oară pentru soldații din păduri.
Octies pro fratribus perversis,	A opta oară pentru frații cei răi,
nonies pro monachis dispersis,	a noua oară pentru călugării plecați,
decies pro navigantibus,	a zecea oară pentru corăbieri,
undecies pro discordantibus,	a unsprezecea oară pentru cei certați,
duodecies pro penitentibus,	a doisprezecea oară pentru cei ce se căiesc,
tredecies pro iter angentibus.	a treisprezecea oară pentru drumeți.
Tam pro papa quam pro rege	Ba pentru papa, ba pentru rege
bibunt omnes sine lege.	beau cu toți fără nicio lege.
Bibit hera, bibit herus,	Bea stăpâna, bea stăpânul,
bibit miles, bibit clerus,	bea soldatul, bea preotul,
bibit ille, bibit illa,	bea acela, beau aceia,
bibit servus cum ancilla,	bea şi sclavul cu sclava,
bibit velox, bibit piger,	bea cel iute, bea cel leneş,
bibit albus, bibit niger,	bea cel alb, bea cel negru,
bibit constans, bibit vagus,	bea cel statornic, bea drumețul,
bibit rudis, bibit magus.	bea incultul, bea-nțeleptul.
Bibit pauper et egrotus,	Bea sărcaul şi bolnavul,
bibit exul et ignotus,	bea exilatul şi necunoscutul,
bibit puer, bibit canus,	bea băiatul, bea moşneagul,
bibit presul et decanus,	bea dansatorul şi decanul,
bibit soror, bibit frater,	bea sora, bea fratele,
bibit anus, bibit mater,	bea bunica, bea mama,
bibit iste, bibit ille,	bea acesta, bea acela,
bibunt centum, bibunt mille.	beau o sută, beau o mie.
Parum sexcente nummate	Risipesc cel puțin şase sute de galbeni,
durant cum	căci toți beau.
Immoderate bibunt omnes sine meta,	Beau oamenii fără măsură,
quamvis bibant men te leta,	deşi beau cu mintea trează.
sic nos rodunt omnes gentes	Şi astfel, ne distrug toate neamurile,
et sic erimus egentes.	şi astfel, vom fi sărăciți.
Qui nos rodunt confundantur et cum iustis	Cei ce ne sapă să se scufunde
non scribantur. Io, io, io! …	şi să nu fie numărați printre cei drepți.

III. Cour d’amours

15) Amor volat undique

Amor volat undique,
captus est libidine.
Iuvenes, iuvencule
coniunguntur merito.

Siqua sine socio,
caret omni gaudio,
tenet noctis infima
sub intimo cordis in custodia:
fit res amarissima.

16) Dies, nox et omnia

Dies, nox et omnia
michi sunt contraria,
virginum colloquia
me fay planszer,
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.
O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite,
michi mesto parcite,
grand ey dolur,
attamen consulite
per voster honur.

Tua pulchra facies,
me fey planszer milies,
pectus habens glacies,
a remender
statim vivus fierem
per un baser.

17) Stetit puella

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.
Stetit puella,
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius floruit.
Eia.

18) Circa mea pectora

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.

Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet.

Tui lucent oculi
sicut solis radii,

III. Cour d’amours

15) Amor volat undique

Amor zboară pretutindeni;
prinşi de dragoste,
tineri şi tinere
se căsătoresc.

Dacă o tânără e fără iubit,
lipsită-i de bucurii;
în adâncul inimii ei
sălăşluieşte întunericul nopţii.
Poate fi ceva mai trist?

16) Dies, nox et omnia

Ziua, noaptea, toate
îmi sunt potrivnice.
Sporovăiala fetelor
mă face să plâng;
Le aud adesea cum suspină şi plâng
şi teama-mi sporeşte.
O, camarazi, distraţi-vă!
Spuneţi cuvinte dulci, voi, care vă pricepeţi,
dar cruţaţi-mă în tristeţea mea,
durerea-mi este mare!
Şi totuşi ajutaţi-mă,
spre cinstea voastră.

Chipul tău frumos
mă face să plâng de mii de ori,
ai o inimă de gheaţă
când e vorba să mă consolezi.
Într-o clipă voi reînvia
printr-un sărut!

17) Stetit puella

S-a ridicat o copilă
într-o tunică roşie;
dacă o atingea cineva
tunica foşnea.
Hei!
S-a ridicat o copilă
ca o mică roză;
chipul îi era splendid
iar gura ei înfloritoare.
Hei!

18) Circa mea pectora

Sufletul meu
suspină-ntruna
din cauza frumuseţii tale
sunt profund rănit.

Refr. Mandaliet! mandaliet!
iubitul meu nu mai vine!

Ochii tăi strălucesc
ca razele soarelui,

sicut splendor fulguris lucem donat tenebris.	şi dăruiesc întunericului lumină aidoma.
Manda liet, manda liet, min geselle chumet niet.	*Refr.* Mandaliet! mandaliet! iubitul meu nu mai vine!
Vellet deus, vellent dii, quod mente proposui: ut eius virginea reserassem vincula.	Să-mi ajute Dumnezeu, să-mi ajute zeii, să fac ce mi-am propus: lanțurile fecioriei să le frâng.
Manda liet, manda liet, min geselle chumet niet.	*Refr.* Mandaliet! mandaliet! iubitul meu nu mai vine!
19) Si puer cum puellula	**19) Si puer cum puellula**
Sie puer cum puellula moraretur in cellula, felix coniunctio. Amore sucrescente, pariter e medio propulso procul tedio, fit ludus ineffabilis membris, lacertis, labiis.	Dacă un baiat şi o fată zăbovesc într-o cameră micuță, fericită este împreunarea lor. Dragostea se înalță, iar dintre ei ruşinarea prefăcută este gonită, un joc năstruşnic începe între brațe, buze si mădulare.
20) Veni, veni, venias	**20) Veni, veni, venias**
Veni, veni, venias, ne me mori facias, hyrca, hyrca, nazaza, trillirivos …	Vino, vino, de-ai veni, ca să nu mă laşi să mor! Hyria, hyrie, Nazaza trilirivos!
Pulchra tibi facies, oculorum acies, capillorum series, o quam clara species! Rosa rubicundior, lilio candidior, omnibus formosior, semper in te glorior!	Frumos îți e chipul, strălucirea ochilor, şiragul costițelor – O, ce înfățişare splendidă! Mai rumenă decât o roză, mai albă decât un crin, mai frumoasă decât toate celelalte, cu tine mereu mă mândresc.
21. IN TRUTINA	**21) In trutina**
In trutina mentis dubia fluctuant contraria lascivus amor et pudicitia. Sed eligo quod video, collum iugo prebeo; ad iugum tamen suave transeo.	„Pe balanța nehotărâtă a inimii mele se leagănă înfruntându-se iubirea înfocată şi sfiala. Dar aleg ceea ce văd: îmi pun grumazul sub jug, mă aşez însă sub un jug atât de plăcut.”
22) Tempus est iocundum	**22) Tempus est iocundum**
Tempus est iocundum, o virgines, modo congaudete vos iuvenes.	Vremea e plăcută, fecioarelor! Bucurați-vă şi voi, tinerilor!
Oh, oh, oh totus floreo, iam amore virginali totus ardeo, novus, novus novus amor est, quo pereo.	O! o! Eu înfloresc de tot! *Refr.* Dragostea pentru o fecioară mă mistuie cu totul; din pricina unei iubiri mă prăpădesc!
Mea me confortat promissio, mea me deportant negatio.	Speranța îmi dă puteri, refuzul mă doboară.

Oh, oh, oh totus floreo, iam amore virginali totus ardeo, novus, novus novus amor est, quo pereo.	O! o! Eu înfloresc de tot! *Refr*. Dragostea pentru o fecioară mă mistuie cu totul; din pricina unei iubiri mă prăpădesc!
Tempore brumali vir patiens, animo vernali lasciviens.	Vremea răcoroasă face să sufere pe bărbatul cu inima neastâmpărată.
Oh, oh, oh totus floreo, iam amore virginali totus ardeo, novus, novus novus amor est, quo pereo.	O! o! Eu înfloresc de tot! *Refr*. Dragostea pentru o fecioară mă mistuie cu totul; din pricina unei iubiri mă prăpădesc!
Mea mecum ludit virginitas, mea me detrudit simplicitas.	Cuminţenia mea îşi râde de mine, iar timiditatea nu face decât să mă îndepărteze.
Oh, oh, oh totus floreo, iam amore virginali totus ardeo, novus, novus novus amor est, quo pereo.	O! o! Eu înfloresc de tot! *Refr*. Dragostea pentru o fecioară mă mistuie cu totul; din pricina unei iubiri mă prăpădesc!
Veni domicella, cum gaudio, veni, veni, pulchra, iam pereo.	Vino, stăpână, vino cu bucurie! Vino frumoaso, de nu, eu pier îndată!
Oh, oh, oh totus floreo, iam amore virginali totus ardeo, novus, novus novus amor est, quo pereo.	O! o! Eu înfloresc de tot! *Refr*. Dragostea pentru o fecioară mă mistuie cu totul; din pricina unei iubiri mă prăpădesc!
23) Dulcissime Dulcissime, totam tibi subdo me!	**23) Dulcissime** „Preascumpule! Întreagă, ţie mă supun.”
24) Ave, formosissima Ave formosissima, gemma pretiosa, ave decus virginum, virgo gloriosa, ave mundi luminar ave mundi rosa, Blanziflor et Helena, Venus generosa!	**24) Ave, formosissima** „Slăvită fii, preafrumoaso, tu, piatra mea preţioasă, Slăvită fii, podoabă a fecioarelor, fecioară preamărită, Slăvită fii, lumină a luminilor, roză a lumii, Blanziflor şi Elena, nobilă Venus!”
25) O Fortuna s. Anfang	**25) O Fortuna** v. Inceputul